

# Mooi egodocument Sanne Vogel

## **THEATER** **SANNE VOGEL**

★★★★★

Familiegeschiedenis blootgelegd.

**UTRECHT** Voorafgaand aan haar monoloog *Document* laat Sanne Vogel een stukje *Pauw & Witteman* uit 2008 zien. Ze is zelf te gast in het praatprogramma. Jeroen Pauw vraagt haar waar ze toch de energie vandaan haalt om zo hard te werken. Waarop Vogel begint te huilen en vertelt over haar bijzondere familie en het borstkankergen dat hierin rondwaart.

Vanaf dat moment is ze het meisje dat in 2008 huilde bij *Pauw & Witteman*. En zo zal ze zichzelf de rest van deze voorstelling, waarin ze haar familiegeschiedenis uit de doeken doet, ook noemen.

Ze staat ruim een uur in haar een-tje op het podium in een ridicuul decor van versnipperd papier met in het midden een kartonnen boomstam. De mantel van Roodkapje hangt om haar schouders. Al die overdreven theatraliteit is nodig om

een afstand te creëren van het autobiografische verhaal dat ze vertelt.

Ze beschrijft het leven van haar opa, die polio overleefde, en oma, die overleed aan borstkanker, de jeugd van haar vader en diens drie jaar oudere vriendin (haar moeder). Ter af-

---

Het zit soms tegen het sentimentele aan, maar is niet pathetisch

---

wisseling declameert ze op naïeve wijze jeugdherinneringen. Die gaan over haar eigen geboorte, de dood van een kat en het gesprek dat zij en haar broer ooit met hun moeder hadden over erfelijke borstkanker. Ook doet ze rare dansjes.

Erg komisch is het spelen-dat-je-dood-bent-dagboek waaruit ze een paar pogingen voorleest. Alleen haar vader trapte erin.

En zo is heel dit document door-drenkt van de dood; het is een bewijs

van de levenslust of doodsangst, al naar gelang de interpretatie, van de theatermaakster. Het thema komt in alle verhalen terug, die daardoor soms tegen het sentimentele aanzitten. Toch wordt het nergens echt plat of pathetisch. Of dan ieder geval niet al te lang. Door het fragmentarische karakter van de voorstelling ligt het tempo hoog zonder dat het een allegaartje wordt. Niet voor niets is Vogel begeleid door documentairemaker Michiel van Erp.

Ook noemenswaardig is de spaarzaam gebruikte maar effectieve, filmische muziek van Perquisite die perfect de dromerige, licht melancholische maar nooit grimmige sfeer van de voorstelling evoceert.

*Document* is Sanne Vogels meest volwassen en meest persoonlijke toneelvoorstelling tot dusver. En dat terwijl al haar eerdere werk ook al over haarzelf ging.

**Vincent Kouters**

**Document** van en door Sanne Vogel. Theater Kikker, Utrecht, 10/12. Tournee. vogelfabriek.nl

VK, 14-10-10